

Benvolgudes i benvolguts,

El passat mes de maig en l'assemblea d'ERC de l'Ametlla vaig ser escollit com a cap de llista per a les eleccions municipals de l'any 2019.

Primer de tot us voldria explicar qui sóc i el perquè vaig acceptar la proposta de liderar el nou projecte d'Esquerra Republicana a l'Ametlla del Vallès.

Vaig néixer ara ja fa 38 anys. I quasi podria dir que aquí mateix, a l'Ametlla. Ho dic per que la Lourdes de Can Tanyà, la meva mare, em va tenir a la desapareguda Policlínica de Granollers la matinada de Sant Esteve. Per aquells anys la colla del meu pare, i molts del poble, es disfressaven i feien festa... per dir-ho d'alguna manera. Doncs bé, aquesta colla de l'Ametlla varen baixar cap a la Policlínica a aquelles hores de la matinada a veure el primogènit del Pep "Moru". En prou feines els varen deixar passar de la porta principal... cosa que era d'esperar per altra banda! I ja de ben petit, i amb això vull dir que recent nascut, ja vaig empapar-me del que era la vida en un poble petit. L'Ametlla.

Aleshores no arribàvem ni a les 2000 persones. Tothom es coneixia. I a mesura que passaven els anys i jo anava creixent també creixia el poble en habitants. I es creaven entitats, associacions, grups de persones amb inquietuds que enriqueixen el poble. Les segones residències passaven a ser les primeres i en pocs anys hem arribat a ser més de 8000 habitants.

Imagino que no us estic explicant res que no sapiguen.

Des de petit, i quasi per genètica, encara que crec que algun gen al respecte se m'ha saltat, sempre he estat vinculat al món del futbol aquí a l'Ametlla. Com el meu pare i el meu avi. També amb el Casal de Joves quan es va fundar. Carnaval i les Gitanes. Sempre he viscut la vida social i cultural del poble de ben a prop. Per que sempre m'ha agradat estar envoltat de gent amb les quals compartíem les mateixes idees i d'altres en que puguem aprendre'n més.

Per això, quan em vaig decidir a estudiar informàtica vaig acabar per optar pel tracte amb la gent. No en l'aspecte comercial sinó en el de consultoria. El d'escoltar a la gent, saber el que necessiten i ajudar en la mesura que sigui necessària.

L'any 2010 se'm va donar la oportunitat de formar part d'un projecte polític amb gent que coneixia a nivell personal. Vaig acceptar el repte d'unir-me a la candidatura de la desapareguda CiU. I també per que el meu pare ja va estar en política local aquí a l'Ametlla els primers anys de la democràcia. I no m'era un tema desconegut per a mi. Es van alinear els planetes tant a nivell personal com laboral i tot va sortir rodó.

Els 4 anys que vaig estar de regidor de Comunicació, Joventut, Noves tecnologies i Festes em van passar volant! És ben bé que quan trobes una feina que t'agrada i t'apassiona aquell dia deixes de treballar. I és realment el que em va passar a mi. Un dels records i vivències que estic més orgullós és haver pogut liderar l'Any Xammar amb un grup de gent excepcional al meu

costat. I això, entre d'altres coses, em va permetre conèixer el que ha esdevingut l'actual president de la Generalitat de Catalunya, el MHP Quim Torra. Però tot es va torçar quan vaig començar a entendre el funcionament de l'administració pública i local i la gestió que en feien alguns companys. No podia formar part d'un projecte en el qual no compartia la manera de fer i desfer, on les decisions es prenen de forma unilateral i en cap cas de consens. Anava totalment en contra dels meus principis ètics i morals. És per això que vaig decidir no seguir formant part d'aquest projecte. Jo i uns quants més de fet. Amb això vull dir que tenint la oportunitat de seguir fent el que més m'agradava en aquest món vaig decidir apartar-me i ser conseqüent amb els meus principis.

És en aquest punt que vull fer un agraïment personal i públic al **Pere Marieges**. Ell va encapçalat un projecte real de poble amb **Ametlla't amb Esquerra Republicana**. Vaig fer tot el possible per transmetre a la gent que aquesta formació encapçalada pel Pere era l'adequada pel poble. I a sota el paraigües d'Esquerra no tenia cap dubte que era la formació que es necessitava. Això va fer que es generés gran tensió vers la meva persona d'algun "company" de l'equip de govern. Però crec fermament que vaig fer el que havia de fer.

He estat apartat de la política municipal els últims temps. Necessitava oxigenar-me de manera urgent. Hi havia amics i coneguts que durant aquest temps em preguntaven si m'hi tornaria a posar. També he de dir que hi havia molts que deien i em preguntaven com anava l'ajuntament... la sorpresa se l'enduien quan els hi deia que vaig plegar i ja feia temps que no hi era. Això també diu molt de la distància que hi ha entre la gent i la política.

Però tot va canviar fa unes poques setmanes. Gent de diversos partits es van posar en contacte en mi per copsar el meu estat d'ànim per les properes eleccions municipals. I en bona part, que us estigui adreçant aquestes paraules en aquest moment és en part culpa, en el més bon sentit de les paraules, d'alguns militants d'Esquerra Republicana de l'Ametlla.

Em vàreu tornar a despertar el cuquet que tinc dins per fer política de veritat, la de trinxeres, la que per un copet a l'esquena d'aprovació abans reps 40 fuetades.

I les idees que tenia d'inici juntament amb l'experiència i els estudis realitzats durant els 4 anys de regidor fa que torni a tenir la il·lusió intacte i les piles carregades de nou per anar a tot drap amb i per l'Ametlla. I aquesta vegada amb un partit el qual m'hi identifico plenament a nivell de país: Esquerra Republicana de Catalunya. Els que em coneixen una mica i hem pogut intercanviar opinions saben de quin peu calço en aquest sentit. La República és l'únic camí per poder arribar a la llibertat i poder conviure de forma pacífica amb la pluralitat que formen els Països Catalans. El tema ja no està en si hi arribarem, sinó quan i com de bé ho farem. L'Oriol Junqueras, els Jordi's, en Quim Forn, la Dolors Bassa, la Carme Forcadell, en Raül Romeva, en Jordi Turull i en Josep Rull segueixen a la presó... i estan sencers i aguantant com ningú. Només per això fa que desitgi de la manera que sigui aportar el meu granet de sorra per ajudar a tornar-los a casa. I què millor que fer-ho des de les institucions per les quals lluiten. També a la resta

d'exiliats. La Marta Rovira, en Toni Comín, en Lluís Puig, l'Anna Gabriel, la Clara Ponsatí, la Meritxell Serret i el MHP Carles Puigdemont al davant de tot. La feina que estan fent és realment encomiable. Només per ells paga la pena l'esforç i la dedicació. Però és que a més hi ha tota la gent que empeny! I especialment la que va rebre la violència d'aquest estat opressor liderat pel PP i recolzat per Ciutadans i tot els partits polítics còmplices tant a nivell estatal com autonòmic.

Quan vaig decidir no continuar també vaig decidir en aquell precís moment que si m'hi tornava a posar, que ho faria, seria per liderar un projecte format per homes i dones amb el mateix sentit moral i principis que jo, i que per davant de tot personalisme prevaldria el bé comú. En aquesta època vaig aprendre moltes coses. Però sobretot vaig aprendre el que no s'havia de fer.

El meu leitmotiv és fer en tot moment el que m'agradaria que fes algú en el meu lloc, i aplicar, i això és el més difícil, el sentit comú en benefici de tots.

És per això que moltes vegades, si feu una mica de memòria, se'm podia veure més al costat dels tècnics treballant i aprenent que no pas al costat dels meus companys de govern. Sempre m'ha agradat més ben poc cridar l'atenció i em sento molt més còmode fent feina a la "trinxera" que no pas aparentant de cara a la galeria.

Arribats a aquest punt m'agradaria fer-vos una última reflexió.

“No estic aquí per necessitat, estic aquí per vocació”

He parlat amb molts de vosaltres i el projecte que ha de ser, i serà, és el de sumar, potenciar i engrandir el projecte iniciat ara fa 3 anys.

No tinc altra manera d'entendre i fer el que faig si no és amb la gent que estima aquest poble i que posa per davant els interessos generals d'aquest als personals.

Hi ha molta feina a fer abans del mes de maig del 2019 i totes i tots hem de sumar per que aquest projecte esdevingui guanyador. Encara que ara mateix ja cregui que ho és.

Només vull que em doneu la oportunitat per guanyar-me la vostra confiança i fer que tots sentim l'Ametlla d'una manera especial, propera i sobretot nostra. Aquell poble que tothom anomena i que en un futur molt proper tothom ha de saber on és.

Resto al vostre servei i disposició pel que necessiteu i creieu convenient.

Visca Catalunya i visca l'Ametlla!

Comencem!

Pep Moret i Tanyà

Juliol de 2018

